

26-án, ezzel a szereposztással: Julius Caesar: Bartha János; Oct. Caesar: Fánecs Lajos; Marcus Antonius: Egressy Gábor; Lepidus: Benke József; Casca: Fánecs Lajos; Trebonius: Megyeri Károly; Marcus Brutus: Lendvay Márton; Messala: Szentpétery Zsigmond; Calpurnia: Lendvayné; Portia: Laborfalvi Róza. Új szereposztás mellett 1852. okt. 1-én adták. Ekkor a következők voltak a szereplők: Julius Caesar: Felek Miklós; Octavius: Hegedüs Lajos; Marcus Antonius: Lendvay Márton; Brutus: Szigeti József; Cassius: Fánecs Lajos; Casca: Szentpétery Zsigmond; Trebonius: Szilágyi Pál; Calpurnia: Latkóczy (= Lendvayné); Portia: Komlóssy Ida. Felújították még (többek között): 1921. dec. 10-én, 1923. jún. 25-én, 1926. dec. 2-án, stb. Operai átdolgozásban a pesti német színpadon 1803. okt. 26-án adták első ízben.

Juon Pável, orosz zeneszerző, sz. 1872. márc. 8-án, Moszkvában. Munkája: »Psyche«, szimfonikus táncköltemény. Társsz.: Regel Henrik. Bem. 1906. dec. 11. Magy. Kir. Operaház.

Jurberg Frigyes, karénekes, 1885. ápr. 1-től 1886. dec. 31-ig volt a M. Kir. Operaház tagja.

Jurkovics Aladár, (pilisszántói), hirlapíró, sz. 1865-ben, megh. 1893. dec. 6-án, Arco-ban. Tanulmányait Szegeden végezte, majd Budapesten hirlapíró lett. Színműve: »A második feleség«, vj. 1 felv. Bem. 1892. okt. 20-án, Nagybecskerekén.

Juskovics Szemjon, orosz író, sz. 1868-ban, megh. 1927. március havában, Párizsban. Színműve: »Szonkin és a főnyeremény«, tragikomédia. Ford. Szini Gyula. Bem. 1925. október 1. Renaissance Színház.

Jusnij Davidovics, orosz színész. Előbb technikus volt, majd gyakornok egy malomban. 1916-ban színigazgató lett, később színésziskolát nyitott. Nálunk előbb a Vígszínházban játszott a »Kék Madár Kabaré« nevű társulatával, 1923. jan. 4-én, majd az elért sikereken felbuzdulva, is-

mét ellátogatott a magyar fővárosba. 1925. július havában a Renaissance Színházban vendégszerepelt. 1928. febr. 15-én a Fővárosi Operett Színházban, majd 1929. márc. 2-án ismét a Vígszínházban lépett fel. (V. ö. Kék Madár Kabaré.)

Justh, német komikus, 1833. júl. 16-án mint vendég fellépett a pesti német színházban, a »Mesteremberek innepé«-ben mint kőmivespallér és az »Úr és rab-szolga« c. játékban mint Said szerecsen. (»Honművész«.)

Justh Gyula, színész, sz. 1887. jún. 24-én, Budapesten. Színpadra lépett 1909-ben. 1929-től az Új Színház, 1930-tól a Magyar Színház tagja. Hosszabb ideig működött Kecskeméten, majd Kassán és Pozsonyban aratta sikereit. A fővárosban is hamarosan előkelő pozíciót ért el.

Justh Zsigmond (neczpáli), nagybirtokeos, író, sz. 1863. febr. 16-án, Pusztaszenttornyán (Békés vm.), megh. 1894. okt. 9-én, Cannes-ban (Franciaország). A fiatalon elhalt, finom tollú és értékes regényíró pusztaszenttornyai pusztáján színházat építtetett, melyben 1894. július 1-től kezdve majorbéli parasztjaival egyes alkalmakkor népszínműveket és más darabokat és játszatott népművelési és erkölesnemesítő céllal. A betanítást ő mag. vezette. A színház nemes dór-oszlopos homlokzatával kivált a majorbéli épületek közül és messzire ellátszott a pusztában. Ez volt az első paraszt játékszín Magyarországon. Justh Zsigmond pusztaszenttornyai kastélyának nagy kiterjedésű parkjában Jászai Marinkának szobrot emelt. A művészi mellszobrot, melyet Stróbl Alajos mintázott, 1892. június havában léptették le.

Jutalomjáték. A jutalomjáték oly színpadi előadás, melynek jövedelme egészben, vagy részben a színtársulat valamely tagját illeti, azzal a céllal, hogy a csekély fizetésű tag egy kis mellékjövedelemhez jusson, részben pedig azért tartanak jutalomestélyt, hogy a társulat kedvence alkalmas darabban elbúcsúzzon. Eredete a színészet bölcsőkorára vezethető vissza. A régi színészi szerződésekben min-